

Dz.U. 1995 nr 30 poz. 155

OBWIESZCZENIE
MINISTRA WSPÓŁPRACY GOSPODARCZEJ Z ZAGRANICĄ

z dnia 17 lutego 1995 r.

**w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia
w sprawie dozoru i kontroli celnej oraz poboru opłat**

1. Na podstawie § 2 rozporządzenia Ministra Współpracy Gospodarczej z Zagranicą z dnia 8 grudnia 1994 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie dozoru i kontroli celnej oraz poboru opłat (Dz.U. Nr 132, poz. 682) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst rozporządzenia Ministra Współpracy Gospodarczej z Zagranicą z dnia 22 sierpnia 1990 r. w sprawie dozoru i kontroli celnej oraz poboru opłat (Dz.U. Nr 61, poz. 357), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych:
 - 1) rozporządzeniem Ministra Współpracy Gospodarczej z Zagranicą z dnia 27 lutego 1992 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie dozoru i kontroli celnej oraz poboru opłat (Dz.U. Nr 17, poz. 73),
 - 2) rozporządzeniem Ministra Współpracy Gospodarczej z Zagranicą z dnia 23 czerwca 1994 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie dozoru i kontroli celnej oraz poboru opłat (Dz.U. Nr 76, poz. 347),
 - 3) obwieszczeniem Prezesa Trybunału Konstytucyjnego z dnia 24 czerwca 1994 r. o utracie mocy obowiązującej § 20 rozporządzenia Ministra Współpracy Gospodarczej z Zagranicą z dnia 22 sierpnia 1990 r. w sprawie dozoru i kontroli celnej oraz poboru opłat (Dz.U. Nr 76, poz. 348),
 - 4) rozporządzeniem Ministra Współpracy Gospodarczej z Zagranicą z dnia 8 grudnia 1994 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie dozoru i kontroli celnej oraz poboru opłat (Dz.U. Nr 132, poz. 682),i zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu.
2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst rozporządzenia nie obejmuje:
 - 1) § 2 rozporządzenia Ministra Współpracy Gospodarczej z Zagranicą z dnia 27 lutego 1992 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie dozoru i kontroli celnej oraz poboru opłat (Dz.U. Nr 17, poz. 73), który stanowi:

"§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z tym że § 1 pkt 2 lit.e) wchodzi w życie z dniem 1 marca 1992 r.",

2) § 2 rozporządzenia Ministra Współpracy Gospodarczej z Zagranicą z dnia 23 czerwca 1994 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie dozoru i kontroli celnej oraz poboru opłat (Dz.U. Nr 76, poz. 347), który stanowi:

"§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.",

3) § 3 rozporządzenia Ministra Współpracy Gospodarczej z Zagranicą z dnia 8 grudnia 1994 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie dozoru i kontroli celnej oraz poboru opłat (Dz.U. Nr 132, poz. 628), który stanowi:

"§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1995 r.".

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA WSPÓŁPRACY GOSPODARCZEJ Z ZAGRANICĄ**

z dnia 22 sierpnia 1990 r.

Opracowano na podstawie: t.j. Dz.U. z 1995 r. Nr 30, poz. 155, Nr 90, poz. 451, z 1996 r. Nr 2, poz. 14, Nr 40, poz. 174.

w sprawie dozoru i kontroli celnej oraz poboru opłat

Na podstawie art. 70 ust. 2 pkt 2 i ust. 5 pkt 2-4 oraz art. 88 ustawy z dnia 28 grudnia 1989 r. - Prawo celne (Dz.U. z 1994 r. Nr 71, poz. 312) zarządza się, co następuje:

**Rozdział 1
Przepis ogólny**

§ 1.

Powołane w rozporządzeniu bez bliższego określenia artykuły oznaczają artykuły ustawy z dnia 28 grudnia 1989 r. - Prawo celne (Dz.U. z 1994 r. Nr 71, poz. 312).

**Rozdział 2
Kontrola i dozór celny towarów i środków przewozowych**

§ 2.

1. Po doręczeniu dokumentów przez podmiot dokonujący obrotu towarowego z zagranicą, przewoźnika lub spedytora funkcjonariusz celny sprawdza stan zamknięć celnych na środkach przewozowych lub towarach, zgodność cech i numerów tych środków z dokumentami, a w miarę potrzeby może sprawdzić stan opakowań towarów, ich ilość, znaki i numery.
2. W razie stwierdzenia rozbieżności z treścią dokumentów lub uszkodzenia opakowania albo zamknięć celnych lub w razie dokonania przeładunku określonego w art. 43, funkcjonariusz celny przeprowadza rewizję celną towaru. Odpowiedni protokół na powyższą okoliczność przy przewozie pojazdami drogowymi sporządza funkcjonariusz celny z udziałem przewoźnika lub spedytora, a w innych rodzajach przewozu - przewoźnik albo prowadzący magazyn, przyjmujący towar na przechowanie, z udziałem funkcjonariusza celnego.
3. W toku wykonywania czynności przewidzianych w ust. 1 i 2 funkcjonariusz celny przeprowadza w miarę potrzeby rewizję celną środka przewozowego.

§ 3.

1. Po dokonaniu czynności przewidzianych w § 2 funkcjonariusz celny nakłada zamknięcia celne bezpośrednio na dostarczone towary lub na środki przewozowe.
2. Nie nakłada się zamknięć celnych na towary:
 - 1) znajdujące się na statkach morskich, z wyjątkiem broni palnej, amunicji, materiałów wybuchowych, środków obezwładniających, napojów alkoholowych, wyrobów tytoniowych, używek oraz przedmiotów innych niż potrzebne do osobistego użytku, posiadanych przez członków załogi,
 - 2) przewożone zgodnie z przepisami o przewozach bez opakowania w niektórych wagonach, otwartych barkach albo innych środkach przewozowych.
3. W innych wypadkach niż określone w ust. 2 można zaniechać nakładania zamknięć celnych, jeżeli nie zachodzi obawa naruszenia tożsamości towarów celnych.

§ 4.

Przepisy § 2 i 3 stosuje się odpowiednio do towarów składanych i przechowywanych w składach celnych.

§ 5.

1. Na przekazywany towar nakłada się zamknięcia celne.
2. W razie niemożności nałożenia zamknięcia celnego opisuje się towar w dokumencie przekazowym lub w inny sposób zapewnia się ustalenie jego tożsamości.
3. Organ celny odbiorczy dokonuje czynności określonych w § 2 i o dokonanych odbiorze przekazanego towaru powiadamia organ celny nadawczy.
4. W wypadkach szczególnie uzasadnionych, zwłaszcza w razie przekazywania towarów przewożonych przez polski obszar celny, towarów przewożonych w przesyłkach całowagonowych lub pod konwojem funkcjonariusza celnego, przekazania towaru można dokonać w sposób uproszczony; przepis § 11 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

§ 6.

Rewizji celnej towarów przewożonych ze sobą przez podróżnego i osobę przesiadającą się można dokonać wrywkowo, odstępując od rewizji celnej bagażu lub ograniczając ją tylko do niektórych sztuk bagażu.

§ 7.

Organ celny może dokonać rewizji celnej towarów przewożonych przez podmioty nie wymienione w § 6 wrywkowo, jeżeli przedmiotem przewozu są:

- 1) jednorodne towary w jednolitych oryginalnych opakowaniach producenta,
- 2) towary wyszczególnione w specyfikacjach dołączonych do zgłoszenia celnego.

§ 8.

Jeżeli dane w zgłoszeniu celnym i załączonych dokumentach nie budzą wątpliwości co do rodzaju, ilości oraz wartości celnej towaru, rewizji celnej można dokonać przez:

- 1) uznanie rewizji celnej, przeprowadzonej przez organ celny państwa obcego,
- 2) oględziny zewnętrzne oryginalnych opakowań producenta,
- 3) dokonanie oględzin zewnętrznych oryginalnie opakowanych i zaopatrzonych w zamknięcia bankowe wartości dewizowych bądź dokumentów bankowych wysyłanych za granicę lub otrzymywanych z zagranicy przez banki polskie,
- 4) uznanie przesyłek pocztowych lub lotniczych dokonywanych w kraju nadania, jeżeli zgodnie z umowami międzynarodowymi odprawa tych przesyłek odbywa się również z zachowaniem przepisów polskich dotyczących przywozu towarów z zagranicy,
- 5) oględziny zewnętrzne towarów przeznaczonych dla wojska lub policji,
- 6) oględziny zewnętrzne towarów wymagających szczególnego obchodzenia się.

§ 9.

1. Kontroli celnej towarów przeznaczonych do użytku jednostek określonych w art. 12 dokonuje się w pierwszej kolejności i w obecności nadawcy lub odbiorcy przesyłki albo osoby przez nich upoważnionej, należącej do personelu tych jednostek.
2. Na wniosek jednostki określonej w art. 12 kontroli celnej można dokonać w pomieszczeniu urzędowym lub w lokalu tej jednostki.

§ 10.

1. W razie wątpliwości, czy określonej osobie przysługują zwolnienia celne na podstawie prawa i zwyczajów międzynarodowych, organ celny zwraca się o wyjaśnienie do Ministerstwa Spraw Zagranicznych za pośrednictwem Głównego Urzędu Cel.
2. Do czasu wyjaśnienia wątpliwości określonych w ust. 1 towary przyjmuje się do depozytu.

§ 11.

1. Decyzja organu celnego wydana w formie pisemnej, oprócz danych określonych w art. 107 § 1 i 3 Kpa oraz w art. 67 ust. 1, powinna zawierać:
 - 1) wskazanie kraju nadania, nadawcy i podmiotu dokonującego obrotu towarowego z zagranicą, a w razie potrzeby - odbiorcy towaru,
 - 2) wskazanie podmiotu, który złożył zgłoszenie celne,
 - 3) określenie rodzaju towaru co najmniej przez wskazanie odpowiedniej pozycji i stawki taryfy celnej oraz określenie - zależnie od przyjętej podstawy wymiaru cła - wartości celnej, ilości lub masy netto towaru,
 - 4) dane dotyczące pozwolenia przywozu lub wywozu oraz oznaczenia załączonych dokumentów,

- 5) w razie potrzeby - zastrzeżenia, pod jakimi dopuszczono towar do obrotu na polskim obszarze celnym lub do wywozu za granicę, oraz wzmiankę o nadaniu decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności i o terminie wykonania zastępczego.
2. W wypadkach uzasadnionych można pominąć w decyzji niektóre dane określone w ust. 1 lub ograniczyć się do wydania uproszczonej decyzji. Wydanie uproszczonej decyzji polega na ograniczeniu się do stosownego zapisu w dokumencie przywozu lub wywozu towaru albo do zaopatrzenia takiego dokumentu w odcisk stempla organu celnego stwierdzającego dopuszczenie towaru do obrotu na polskim obszarze celnym lub do wywozu za granicę ze wskazaniem daty tej czynności.

§ 12.

1. Jeżeli decyzję o czasowym dopuszczeniu towaru do obrotu na polskim obszarze celnym wydano w formie pisemnej, rozstrzygnięcie o powrotnym wywozie towaru wydaje się po przedstawieniu tej decyzji.
2. W przypadku niemożności przedstawienia decyzji, o której mowa w ust. 1, powrotnego wywozu można dokonać na podstawie innych, nie budzących wątpliwości dowodów co do treści decyzji o czasowym dopuszczeniu towaru do obrotu na polskim obszarze celnym.
3. W razie potrzeby udowodnienia powrotnego wywozu towaru, za dowód mogą służyć w szczególności:
 - 1) zaświadczenie organu celnego lub innego organu administracyjnego państwa obcego, stwierdzające, że towar znajduje się za granicą,
 - 2) zapisy organów celnych państw obcych, dokonane w dokumentach odprawy celnej czasowej.

§ 13.

1. W razie utraty dokumentu odprawy celnej czasowej przed powrotnym przywozem towaru na polski obszar celny, stosuje się odpowiednio przepis § 12 ust. 3.
2. Na wniosek strony organ celny wydaje zaświadczenie stwierdzające, że towar znajduje się na polskim obszarze, jeżeli jest ono potrzebne w celu przedstawienia władzom obcego państwa. Zaświadczenie wydaje się po dokonaniu oględzin towaru.

§ 14.

Wydanie decyzji o odprawie czasowej statków powietrznych, morskich i żeglugi śródlądowej oraz pojazdów kolejowych utrzymujących komunikację z zagranicą, a także pojazdów drogowych należących do krajowych i zagranicznych przewoźników, można ograniczyć do stosownego zapisu w dokumentacji przyjazdu i wyjazdu, prowadzonej przez organ celny.

§ 15.

1. Organ celny może dopuszczać według uproszczonej odprawy celnej czasowej inne środki przewozowe niż określone w § 14.
2. Termin powrotnego wywozu lub przywozu środków przewozowych dopuszczalnych do przywozu lub wywozu według odprawy czasowej uproszczonej upływa z dniem powrotnego wyjazdu za granicę lub powrotnego przyjazdu z zagranicy osoby, która zgłosiła środek przewozowy do odprawy celnej czasowej.

Rozdział 3

Depozyty

§ 16.

1. Na towar przyjęty do depozytu organ celny wydaje pokwitowanie.
2. Pokwitowanie powinno zawierać:
 - 1) wskazanie podstawy prawnej przyjęcia towaru do depozytu,
 - 2) określenie:
 - a) osoby uprawnionej do odbioru towaru,
 - b) rodzaju i ilości towaru,
 - c) wartości celnej towaru, jeżeli przyjęto towar przywożony z zagranicy,
 - d) krajowej wartości rynkowej towaru w złotych, jeżeli przyjęto towar wywożony za granicę,
 - 3) pouczenie o skutkach niepodjęcia towaru w wyznaczonym terminie,
 - 4) w wypadku określonym w art. 86 ust. 2 pkt 3 - określenie osoby, której zajęto towar.
3. Krajową wartość rynkową towaru ustala organ celny.

§ 17.

W wypadkach szczególnie uzasadnionych, a zwłaszcza w razie nierozporządzenia odpowiednią pojemnością magazynu depozytowego, organ celny może odmówić przedłużenia terminu przechowania towaru ponad 2 miesiące.

§ 18.

1. Za przechowanie towaru celnego, w tym pieniędzy polskich, pobiera się opłatę w wysokości 5% wartości, jednak nie mniej niż 20 zł miesięcznie.
2. W razie przekazania towaru celnego na przechowanie innej osobie, pobiera się opłatę w wysokości poniesionych kosztów przechowania.
3. Za przechowanie wartości dewizowych pobiera się opłatę w wysokości 5% równowartości za pierwszy miesiąc, a za każdy następny miesiąc w wysokości 2% według kursu ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski, obowiązującego w dniu ich przyjęcia do depozytu; w razie przekazania wartości dewizowych do banku dewizowego, przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio.

"bank dewizowy"
przestało być pojęciem
normatywnym

4. Za przechowanie towarów, o których mowa w art. 71 ust. 2, pobiera się opłatę w wysokości określonej w ust. 1.
5. Miesiąc rozpoczęty liczy się za cały.

Rozdział 4

Opłaty za czynności organów celnych

§ 19.

Ustala się następujące stawki opłaty manipulacyjnej:

- 1) 20 zł za:
 - a) przeprowadzenie rewizji celnej towarów lub środków przewozowych, w których przewożony jest towar celny,
 - b) badanie dokumentów stanowiących załączniki do wniosku o wszczęcie postępowania celnego,
- 2) 38 zł za:
 - a) wydanie na wniosek strony postanowienia o przekazaniu sprawy do rozpatrzenia przez dyrektora innego urzędu celnego,
 - b) sporządzenie protokołu, o którym mowa w § 2 ust. 2,
- 3) 70 zł za każdą rozpoczętą godzinę pracy funkcjonariusza celnego przeprowadzającego czynności z zakresu kontroli celnej dokonywanej na wniosek strony poza miejscem odpraw celnych lub czasem pracy urzędu celnego, w tym za czas niezbędny na dojazdy, opóźnienia i przerwy w ich wykonywaniu, spowodowane przez stronę nawet bez jej winy,
- 4) 115 zł za badanie dokumentów stanowiących załączniki do wniosku o przyznanie statusu upoważnionego eksportera, w zakresie dokumentowania pochodzenia towarów,
- 5) 115 zł za badanie dokumentów niezbędnych do wydania świadectwa pochodzenia wywożonego towaru według wzoru oznaczonego EUR. 1 Lt z ważnością nie przekraczającą jednego roku od daty wystawienia (świadectwo długoterminowe),
- 6) 38 zł za badanie dokumentów niezbędnych do wydania świadectwa pochodzenia wywożonego towaru według wzoru oznaczonego EUR. 1 (świadectwo EUR. 1, wystawiane w normalnej procedurze, wystawiane retrospektywnie, duplikat, świadectwo wystawiane w procedurze uproszczonej z pieczęcią urzędu celnego oraz świadectwo wystawiane zastępczo),
- 7) 48 zł za badanie dokumentów przechowywanych przez eksportera i niezbędnych do weryfikacji formularza EUR. 2 lub faktury zawierającej deklarację o pochodzeniu bądź świadectwa według wzoru EUR. 1 wystawionego w procedurze uproszczonej przez upoważnionego eksportera.

§ 20a.

§ 20 utracił moc

Ustala się następujące stawki opłaty manipulacyjnej dodatkowej:

- 1) opłaty, o której mowa w art. 18:

- a) w przypadku czasowego przywozu - 600 zł,
- b) w przypadku czasowego wywozu - 120 zł,
- 2) opłaty, o której mowa w art. 68 ust. 3:
 - a) w przypadku czasowego przywozu - 120 zł,
 - b) w przypadku czasowego wywozu - 60 zł,
- 3) opłaty za niewykonanie w terminie obowiązków, o których mowa w art. 42 oraz art. 52 ust. 2 i 3 - 480 zł;
jeżeli jednak naruszenie terminu nie przekracza 7 dni - 60 zł,
- 4) opłaty za naruszenie zastrzeżenia nieodstępowania, o którym mowa w art. 12 ust. 2, art. 14 ust. 1 pkt 12 i art. 122 ust. 1 - 600 zł.

§ 21.

Ustala się następujące stawki opłaty za sprawowanie dozoru celnego:

- 1) za dokonywanie oględzin miejsc odpraw celnych towarów celnych, opakowań, zamknięć celnych lub dokumentów - 11 zł,
- 2) za przeprowadzanie rewizji celnej towarów celnych lub środków przewozowych - 16 zł,
- 3) za strzeżenie towarów celnych lub miejsc odpraw celnych albo pomieszczeń, placów i środków przewozowych nie będących miejscami odpraw celnych oraz konwojowanie towarów celnych lub środków przewozowych - 24 zł za każdą rozpoczętą godzinę pracy funkcjonariusza celnego,
- 4) za nałożenie zamknięć celnych na towary celne, pomieszczenia lub środki przewozowe - 3 zł od jednego zamknięcia celnego.

§ 22.

Przepisów § 19-21 nie stosuje się do towarów określonych w art. 12 oraz - na zasadzie wzajemności - do towarów przywożonych z zagranicy, wywożonych za granicę oraz przewożonych przez polski obszar celny na podstawie właściwych dokumentów gwarancyjnych, ustalonych w umowach międzynarodowych.

§ 23.

Środki finansowe określone w art. 70 ust. 4 pozostają w dyspozycji Prezesa Głównego Urzędu Ceł z przeznaczeniem na doskonalenie zawodowe funkcjonariuszy celnych, wyposażenie organów celnych w sprzęt lub na inne cele związane z funkcjonowaniem tych organów.

§ 23a.

Z dniem 16 sierpnia 1995 r. nie stosuje się stawek opłaty manipulacyjnej dodatkowej, określonych w § 20a rozporządzenia Ministra Współpracy Gospodarczej z Zagranicą z dnia 22 sierpnia 1990 r. w sprawie dozoru i kontroli celnej oraz poboru opłat (Dz.U. z 1995 r. Nr 30, poz. 155 i Nr 90, poz. 451) w brzmieniu ustalonym w rozporządzeniu Ministra Współpracy Gospodarczej z Zagranicą z dnia 23 czerwca 1994 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie dozoru i kontroli celnej oraz poboru opłat

(Dz.U. Nr 76, poz. 347), do sytuacji z okresu poprzedzającego wejście w życie rozporządzenia Ministra Współpracy Gospodarczej z Zagranicą z dnia 26 lipca 1995 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie dozoru i kontroli celnej oraz poboru opłat (Dz.U. Nr 90, poz. 451).

Rozdział 5

Przepisy końcowe

§ 24.

Tracą moc:

- 1) rozporządzenie Ministra Handlu Zagranicznego i Gospodarki Morskiej z dnia 26 czerwca 1975 r. w sprawie zakresu, wypadków oraz trybu stosowania zwolnień od obowiązku posiadania pozwolenia na przywóz i wywóz oraz od należności celnych w odniesieniu do przedmiotów przeznaczonych dla obcych przedstawicielstw dyplomatycznych, urzędów konsularnych i misji specjalnych oraz ich personelu (Dz.U. Nr 23, poz. 126 i z 1989 r. Nr 27, poz. 146),
- 2) rozporządzenie Ministra Handlu Zagranicznego z dnia 4 grudnia 1984 r. w sprawie kontroli celnej i postępowania celnego (Dz.U. Nr 57, poz. 291 i z 1988 r. Nr 38, poz. 305).

§ 25.

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.